

slaa til, til Ansvar; men den Omstændighed, at Oppositionen Ord til andet har sagt dette, der nu slaar til, kan da ikke berøve den Adgangen til at pege paa dette ved at sig: Saadan og saadan ligger Forholdet. Den højtærede Minister burde ikke den Gang have fremstillet Beregninger, som ikke kunde holde. Den højtærede Landbrugsministers Beregninger var grebne ganske ud af Luften, hvad der ogsaa er blevet paavist for ham, idet han havde tilvejebragt sit Høstresultat ganske simpelt ved en Multiplikation af Arealet med et Foldtal, som var Gennemsnittet for Aarene 1909—13, altsaa Aarene før Krigen; end ikke Gennemsnitsfoldtallet under Krigen har han taget med, han har taget et Foldtal, som laa Aar bagved Krigen; og sagt, at efter 5 Krigsaar forventer vi dette store, gode Gennemsnitstal. Enhver kan jo sige sig selv, at det var utænkeligt, at dette Foldtal kunde naas. Jeg har paa- vist det paa Samsø overfor den højtærede Minister og sagt, at det var umuligt, at det vilde slaa til; men den højtærede Minister hævdede, at det efter al Sandsynlighed vilde gøre det.

Nu ved han, hvordan det er gaaet, men den højtærede Landbrugsminister mener altsaa, at Udviklingen har givet ham Ret, og da det aabenbart ikke er ham muligt at faa tilstrækkeligt Grundlag for denne Paastand i Spørgsmaalet om Kornloven, springer han over til noget andet og siger, at her har han jo faaet samme Medhold, som han har faaet ved Valutaspørgsmaalets Udvikling. Hertil vil jeg sige, at Valutaspørgsmaalets Udvikling har netop vist, hvad det er for en grænseløs letsindig Politik, som Landbrugsministeren har faaet sit Parti med ind i; thi det er Udviklingen fra Marts gennem Maanederne Juli og August, hvor de mægtige Opkøb af Foderstoffer og Kul her til Landet planløst er faldet over hinanden — jeg skal vende tilbage til det, naar vi kommer til Kulhistorien — og drev Valutaen op og fordyrede alle Varene og medførte, at hele Erhvervslevet nu sidder med Lagre, opkøbte til høje Priser, der bringer hele den Uro og Forstyrrelse ind i Landets Forhold, som vi alle sammen hver Dag mærker mere og mere. En forstandig Valutapolitik, saaledes som den forrige Regering i Marts Maaned i Fjor foreslog, vilde have sparet Landet for meget af det, som det nu trykkes af.

Jeg har endnu nogle spredte Bemærkninger tilbage med Hensyn til Kornloven, som jeg efter de aandfulde Bemærkninger af den højtærede Minister angaaende Valutaspørgsmaalet først nu naar til. Den højt-

ærede Minister siger, at vi jamrer nu over, at Tilskuddet til Nedsættelsen af Brødpriserne er blevet for stort. Men hvor har han hørt nogen som helst Jammer derover? Vi kritiserer ikke, at der anvendes Penge til Nedsættelse af Brødpriserne, men vi har kritiseret, at den højtærede Landbrugsminister foran Valgene søgte at bilde Vælgerne ind, at det ikke vilde komme til at koste Penge. Saa sagde den højtærede Minister, at vi under Valgkampen endogsaa lod skinne igennem, at Korn dyrkerne ikke havde faaet nok. Hvor har vi gjort det? Vi har paa Rigsdagen og overalt ikke angrebet den Pris, der fastsattes. De eneste Udtalelser om, at Korn dyrkerne ikke fik nok, kom frem her i Rigsdagen dels fra den højtærede Minister selv, som var i Tvivl — han kunde tænke sig at gaa noget højere —, og de kom frem fra Ordføreren for Venstre, der sagde, at man kunde forhandle sig højere op, og de kom frem fra Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, der sagde, at han med største Glæde vilde være med til at gaa højere op med Prisen; men vi har ikke ladet skinne igennem, at Korn dyrkerne ikke fik nok. Vi har henvist til, hvad Ministeren tidligere har sagt, og vi har gjort opmærksom paa, at da han kom ind i Ministeriet, havde han slaaet en Volte her. Den højtærede Minister bad om Citater — han bad nogle andre Medlemmer derom —, jeg har tilfældigvis eet, og den højtærede Minister kender det jo godt. Det er hans Udtalelse i „Berlingske Tidende“ (Munterhed). Den er slet ikke til at le af! Den højtærede Minister udtaler i „Berlingske Tidende“: „Landbrugets Krav er, at det maa have Lov til frit at udfolde Kræfterne i den frie, aabne Konkurrence. Hvad Hjemmeforbruget kræver, er Landbruget villigt til at levere til det aabne Markeds Pris.“ Ja, det er ganske klart, at hvad Hjemmeforbruget kræver af Korn, vil man aflevere til det aabne Markeds Pris. (Clausager: Det staar der ikke.) Det ærede Medlem Hr. Clausager synes, at der staar noget andet. Saa kunde det ærede Medlem maaske fortælle mig, hvad der staar. Er det en fast Pris, der staar? Jeg synes, der staar „til det aabne Markeds Pris“ (Afbrydelse.). Der staar ikke Korn? Nej, det er rigtigt; der staar, at „hvad Hjemmeforbruget kræver, er Landbruget villigt til at aflevere“, og det eneste, som der overhovedet er Tale om, at Landbruget skulde aflevere, var Korn. Var det noget andet, den højtærede Landbrugsminister tænkte paa? Nej, det var det ikke. Og hvem var det, der fremdrog dette Citat her? Ja, det var ogsaa andre, men det var navnlig et-